

TABULA VIGESIMA OCTAVA.

- PIMPINELLA PUMILA. *Linn. mant. pag. 327. Jacq. enumer. vind. pag. 227.*
 Sefeli petiolis ramiferis membranaceis, oblongis, integris; foliolis linearibus, sulcatis, petioli longitudine. *Gerard. prov. pag. 253.*
Apium pumilum. Grantz. fasc. 213.
Selinum montanum pumilum. Clus. hist. CC.
 Selinum montanum pumilum Clusii, foliis fœniculi aut peucedani, flore albo, femine felini. *Bauh. hist. 3. part. 2. pag. 17.*
 Tragoselinum caule crasso, sulcato, divaricato, foliis multifidis capillaribus. *Hall. hist. belv. num. 788.*
 Orcofelinum tertium. *Tabern. herb. part. 1. pag. 343.*
 Fœniculum minimum patulum. *Tourn. inst. 312. Seg. ver. 2. pag. 18.*
 Daucus montanus multifido folio, felini femine. *Bauh. pin. 150.*
 Saxifraga montana minor, foliis peucedani. *Moris. hist. 3. pag. 274.*

Tota planta glabra est. Radix magis minusve napiformis, extus nigricans, intus alba, fibris capillata, quæ foliorum elapsi autumnii reliquæ sunt, caulem profert unicum, & post fructus in atritatem perit. Caulis est exquisitè angulatus, striatus, erectus, ramosissimus, viridis aut purpurascens aut rubens, in sicciorebus sesquipollicaris vel tripollicaris, in pratenisbus latoribus etiam pedalis vel altior. Folia, quæ oriuntur ex petiolo in membranam amplam integram concavam & foris purpurascens expanso, sunt subbipinnata; foliolis linearibus, crassis, antice sulcatis, ternis vel biis insidentibus petiolo communi ejusdem longitudinis. Involucrum reperio nullum. Aliæ plantæ fertiles sunt, steriles aliæ. Fertiles magis patulae sunt, minus ramosæ, & plerumque virent saturatius. Umbellæ ratione plantæ, imprimis in sterilibus, sunt admodum numerosæ, ut hinc totæ paniculatæ evadant, occultenturque non raro a propriis floribus. Absque ordine certo locantur; modo, uti fieri alias solet, radiis compositæ communibus propriisque; modo radiis communibus destitutæ; in majoribus individuis etiam verticillatæ. Plantæ steriles producant meros masculos flores; fertiles autem solos hermaphroditos. In utrisque calycis virentis foliola sunt minima & subrotunda. Petala sunt oblonga, obtusa, facie cum levissimo virore albida, dorso aut virescentia aut purpurascens, in principio patentissima cum apicibus conniventibus, postea magis incurvata contractaque. Filamenta patula gerunt antheras sulphureas. Maribus totum pistillum deest, ut corolla pedunculo sive radio, nec germine, insideat. Est tamen, germinis adinstar superi, intra mediam corollam caput illud subfidam, quod germinum feminumque nedum maturorum verticem coronare in umbelliferis stuevit. Hermaphroditis est germen inferum, subrotundum, leviter compressum, stylis præditum geminis. Fructus sequitur subrotundus, obtusus, glaber, plerumque decemsulcatus, stylis nigris & emarcidis instructus, bipartitiis in femina hinc convexa & quadrifurcata cum angulis obtusissimis, illinc plana. In tabula figura altera plantam exhibet masculam florentem. Altera fructescens hermaphroditam. Quas inter lente auctus adstat flos hermaphroditus, germine separato deorsumque semoto, ut melius conspici queat. Et semen quoque auctum utrinque proponitur. Crescit in collibus & montosis herbidis, tum etiam in pratis demissis. Floret Majo. Semina matureseunt Julio. Ex specimine sicco, a clarissimo Jacobo Dick ex Helvetia misso, judicavi, Hallerianum synonymum huc pertinere.

TABULA VIGESIMA NONA.

TRAGOPOGON MAJOR.

Primo anno sola folia radicalia profert, altero caulem, eodemque post peracta femina biennis perit. Tota lactescit. Radix ex tenui fusiformis albicat. Folia ex glauco virentia & striata ex basi lanceolata ensiformia evadunt, nervo dorsali plerumque carinato. In alis ut plurimum exigua portio lanæ albidæ habetur, quæ tracto deorsum folio in conspectum prodit. Caulis & rami teretes, erecti, nitidi, & inanes, superne in pedunculolos valde incrassantur. Calyx constat foliolis fere tredecim acuminatis, petalis ad unam tertiam partem semper longior. Corollulæ striatæ flavent, Antheræ fuscæ sunt. Semina aspera pappum habent album. Floret Junio & Julio. Crescit ad margines sylvarum, ad vias, & alibi. A Tragopogone pratensi judico specie distinctum. Si non est, meretur varietas adnotari. Pedunculus cum calyce fructifero nedum expanso sistitur ad marginem.

TABULA TRIGESIMA.

LORANTHUS EUROPÆUS. *Lim. syst. pag. 252. Jacq. enum. Vindob. pag. 230. t. b. 3.*

Planta fruticosa, tota dichotoma, ramosissima, diffusa, quadripedalis sæpe, & glabra, quercuum solarum ramis æque inferioribus atque summis parasitica innascitur; in Austria non tantum, sed etiam in Hungaria atque Moravia a me observata. Trunci, diametro interdum unciam superantis, basis loco radice est. Cortex fuscus, æqualis, crassus, tuberculis a foliis delapsis magis minusve notatus, sapore præditus leviter adstringente, & aquam maceratione inficiens colore rubiginoso, materiem circumdat ligneam, subalbidam, fragilem. Rami ad angulum recto paulo minorem exoriuntur, teretes; extremi virides, nitidi, foliosi, in summitate compressi. Dichotomia fit per articulationem, quæ veluti ginglymi est species; unde ad nodos ortumque ramulorum circuli apparent. Hæc articulatio in ramis non admodum adultis sponte solvitur in putata planta, adeo ut ramuli post paucos dies articulatim decidant. Folia sunt oblonga, basi in petiolum brevem attenuata, obtusa, integerrima vel emarginata & obsolete repanda, ad tactum pinguiscula, mediocriter crassa, opposita, post maturum fructum decidua. Ex apice ramulorum ferme omnium racemus exit simplex, solitarius, a sex ad duodecim flores oppositos sessiles gerens. Ad racemi tandem delapsi utrumque latus gemma prodit fusca & bivalvis, e qua emergunt duo folia, reliquis multo mansura minora, inter quæ exit novus ramulus, in decursu duobus tribus vel unico foliorum pari ornatus. Flores, lenissima suaveolentia præditi, cum aliqua flavedine virent, in aliis individuis meri steriles, in aliis omnes fertiles. Illi caractere gaudent sequenti. Perianthium est margo parvus, obsolete sexdentatus, coronans germen; quod etiam squamulæ insidet propria. Petala sunt sex, rarissime quatuor vel quinque propter quorundam coalitionem, aut etiam septem lanceolata, acutiuscula, parum concava, patentissima, germiini imposita. Filamenta sex, rarissime pauciora aut plura, subulata, crassa, patentia, inseruntur ad basin petalorum, iisdem breviora. Antheræ crassæ, obtusæ, erectæ, subgeminæ, partem habent exteriorem altiorem & majorem. Germen turbinatum & inferum emittit stylum subulatum, erectum, longitudinis diversæ, stigmate conspicuo nullo donatum. Pericarpium abortat. Fertilibus floribus calyx est, ut in sterili, initio persistens, tandem disparsens. Petala sunt sex, oblonga, obtusa, patentia, germiini imposita, decidua. Filamenta sex, tenuia; quoad reliqua, uti in sterili, sed antheris plane destituta. Pistilli etiam similis, sed longioris, stigma est obtusum & subcapitatum. Fructus, initio teres, paulatim valde evadit pyriformis, viretque: demum sub Octobris finem transit in baccam flaventem, nitidam & unilocularem; figuramque adipiscitur magis subrotundam, basi ipsa veluti in pedicellum attenuatam. Stylus emarcidus persistit, vel delapsus puncto nigricante verticem notat. Fructus tunc mollescunt, glutine spisso albedo pleni, in quo nidulatur semen so-

